

การใช้เหยื่อโปรตีนเพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ในฝรั่ง

Study on Yeast Protein in Controlling Fruit Fly on Guava

วิภาดา ปลอดภัย ศรีศุภาณี ศรีศุภาณี เกียรติกร จำเริญมา ศรุต สุทธิอารมณ
กลุ่มบริหารศัตรูพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช

บทคัดย่อ

การศึกษาการใช้เหยื่อโปรตีนเพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ในฝรั่ง ดำเนินการทดลองในระหว่างปี 2549 – 2553 ทำการทดสอบหาสารฆ่าแมลงที่เหมาะสมในการผสมกับเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท (DOA bait) เพื่อใช้ป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ ในห้องปฏิบัติการของกลุ่มบริหารศัตรูพืช ดำเนินการทดลอง 2 การทดลอง วางแผนการทดลองแบบ RCB มี 4 ซ้ำ 10 กรรมวิธี โดยแต่ละกรรมวิธีใช้เหยื่อโปรตีน DOA Bait อัตรา 200 มิลลิลิตร ผสมสารฆ่าแมลงชนิดและอัตราต่างๆ ในน้ำ 5 ลิตร ดังนี้ ผสมด้วยสารฆ่าแมลง malathion 57%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, profenofos 50%EC อัตรา 7.5 มิลลิลิตร, triazophos 40%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, deltamethrin 3%EC อัตรา 5 มิลลิลิตร, lambda cyhalothrin 2.5%CS อัตรา 5 มิลลิลิตร, dinotefuran 10%WP อัตรา 1 กรัม, imidacloprid 70%WG อัตรา 0.125 กรัม และ thiamethoxam 25%WG อัตรา 1.25 กรัม โดยใช้ malathion 83%EC อัตรา 70 มิลลิลิตร เป็นสารเปรียบเทียบ และกรรมวิธีไม่ผสมสารฆ่าแมลงตามลำดับ พบว่า กรรมวิธีที่ผสมด้วยสารฆ่าแมลงในกลุ่มออกาโนฟอสเฟต ได้แก่ malathion 57%EC, profenofos 50%EC และ triazophos 40%EC มีประสิทธิภาพในการกำจัดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* ได้ดีทั้งสองการทดลอง และสาร malathion 57% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร สามารถใช้ทดแทนสารเปรียบเทียบ malathion 83%EC ได้

การศึกษาเหยื่อโปรตีนอินไวท์ (Invite) พบว่า สามารถดึงดูดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* และ *B. correcta* ได้ดีกว่าเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท (เหยื่อโปรตีนเปรียบเทียบ) ส่วนการศึกษาอัตราการการใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ วางแผนการทดลองแบบ RCB 4 ซ้ำ มี 5 กรรมวิธี ได้แก่ กรรมวิธีใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200, 300, 400, 500 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร เปรียบเทียบกับเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท อัตรา 200 มิลลิลิตรในน้ำ 5 ลิตร (เหยื่อโปรตีนเปรียบเทียบ) พบว่าเหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร ดึงดูดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* และ *B. correcta* ได้ดีกว่าเหยื่อโปรตีนเปรียบเทียบ และการศึกษาประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงที่เหมาะสมในการผสมกับเหยื่อโปรตีนอินไวท์ เพื่อใช้เป็นเหยื่อพิษในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน 4 ซ้ำ มี 10 กรรมวิธี

โดยแต่ละกรรมวิธีใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร ผสมสารฆ่าแมลงชนิดและอัตราต่างๆ ในน้ำ 5 ลิตร ดังนี้ ผสมด้วยสารฆ่าแมลง profenofos 50%EC อัตรา 7.5 มิลลิลิตร, imidacloprid 70%WG อัตรา 2.5 กรัม, thiamethoxam 25%WG อัตรา 2.5 กรัม, dinotefuran 10%WP อัตรา 2.5 กรัม, triazophos 40%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, malathion 57%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, fipronil 5%SC อัตรา 5 มิลลิลิตร, lambda-cyhalothrin 2.5%CS อัตรา 5 มิลลิลิตร และ deltamethrin 3% EC อัตรา 5 มิลลิลิตร และกรรมวิธีไม่ผสมสารฆ่าแมลง พบว่าสารฆ่าแมลงทุกชนิด และอัตราดังกล่าวผสมกับเหยื่อโปรตีนอินไวท์ มีประสิทธิภาพในการกำจัดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* ได้ดีไม่แตกต่างกัน และการทดสอบการใช้เหยื่อพิษโปรตีนอินไวท์เพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ในระดับสวน พบว่า การพ่นด้วยเหยื่อพิษโปรตีน โดยผสมสารฆ่าแมลง malathion 57%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร กับเหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร พ่นเหยื่อพิษโปรตีนเป็นแถบทุกสัปดาห์ เริ่มพ่นตั้งแต่ฝรั่งติดผลประมาณ 1 เดือนหลังดอกบาน สามารถช่วยลดการเข้าทำลายจากแมลงวันผลไม้ในฝรั่งได้

คำนำ

แมลงวันผลไม้เป็นศัตรูพืชที่สำคัญของไม้ผลหลายชนิดโดยเฉพาะฝรั่ง ซึ่งเป็นผลไม้ที่มีคุณค่าทางอาหารสูงและเป็นที่ยอมรับในการบริโภค จึงเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ดี อีกทั้งเป็นพืชที่มีศักยภาพในการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ แต่เนื่องจากการปลูกไม้ผลในประเทศไทยนั้น มีปัญหาจากการทำลายของแมลงวันผลไม้ ทำให้ผลผลิตเสียหาย และคุณภาพต่ำ ทำให้มีการป้องกันกำจัดทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิต ในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้มีการใช้สารฆ่าแมลงอย่างต่อเนื่องจนเก็บเกี่ยว ส่งผลให้เกิดปัญหาของสารพิษตกค้างในผลผลิตและสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาด้านกักกันพืชและถูกใช้เป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้าจากต่างประเทศ เห็นได้ว่าแมลงวันผลไม้เป็นปัญหาในระดับประเทศที่ต้องให้ความสำคัญ ดังนั้น จึงทำการศึกษาการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้โดยใช้เหยื่อพิษโปรตีน เพื่อช่วยลดความเสียหายของผลผลิต ทำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด และไม่มีปัญหาสารพิษตกค้าง

การป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้โดยใช้เหยื่อพิษโปรตีน อาศัยหลักการพื้นฐานทางชีววิทยา ที่แมลงวันผลไม้เมื่อออกจากดักแต่ใหม่ ๆ จะมีความต้องการอาหารที่มีโปรตีนเป็นองค์ประกอบเพื่อพัฒนาอวัยวะสืบพันธุ์และวางไข่ ตลอดจนใช้ในการดำรงชีพและขยายพันธุ์ ซึ่งเหยื่อโปรตีนที่ผลิตได้จากกากยีสต์ที่ได้จากโรงงานอุตสาหกรรมเบียร์นั้นมีโปรตีนเป็นองค์ประกอบสูง จึงนำมาใช้ดึงดูดแมลงวันผลไม้ให้มากิน ซึ่งเหยื่อโปรตีนได้ผสมสารฆ่าแมลงไว้ จึงทำให้แมลงวันผลไม้ตายก่อนที่จะมีอายุครบผสมพันธุ์และวางไข่ เป็นวิธีการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้วิธีการหนึ่งที่ได้ผลดี (มนตรี, 2533; Steiner, 1952) การศึกษาการใช้โปรตีนเป็นสารล่อแมลงวันผลไม้มีการศึกษากันมานาน Hegen and Finney (1950) พบว่าสิ่งขับถ่ายของแมลงพวกเพลี้ยหอย มีองค์ประกอบเป็น hydrolysate protein,

mineral และวิตามินบีหลายชนิด ซึ่งแมลงวันผลไม้ชนิด *Bactrocera dorsalis* ต้องการเพื่อความสมบูรณ์ของไข่ และ Steiner (1955) รายงานว่า soy hydrolysate มีประสิทธิภาพต่ำกว่า yeast hydrolysate และสารฆ่าแมลง malathion สามารถใช้ร่วมกับ hydrolysate protein ในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ในมะม่วง ฝรั่ง และแพสชันฟรุตที่ฮาวาย มอนตรีและสาทร (2537) พบว่าสารฆ่าแมลงทุกชนิดที่ออกฤทธิ์เร็วสามารถใช้ผสมกับเหยื่อล่อแมลงวันผลไม้ได้แทบทั้งสิ้น โดยไม่ทำลายความเป็นพิษของสารฆ่าแมลงนั้นๆ สารฆ่าแมลงที่สามารถผสมกับเหยื่อได้ดี และมีประสิทธิภาพในการกำจัดแมลงวันผลไม้ ได้แก่ เมทโรมิล (methomyl) โมโนโครโทฟอส (monocrotophos) ไดเมโทเอท (dimethoate) เดลต้าเมทริน (deltamethrin) คาร์โบซัลแฟน (carbosulfan) ไตรคลอร์ฟอน (trichlorfon) มาลาไรออน (malathion) เอซีนฟอสเอทิล (azinphos-ethyl) คลอร์ไพริฟอส (chlorpyrifos) แต่เนื่องจากสารฆ่าแมลง โมโนโครโทฟอส และไดเมโทเอท ไม่แนะนำให้ใช้เนื่องจากมีอันตรายสูงและจะถูกยกเลิกการใช้ในประเทศไทย และมาลาไรออน 83%EC ที่แนะนำให้ใช้มีพิษสูง จึงดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงบางชนิด เพื่อคัดเลือกสารที่มีประสิทธิภาพดีในการป้องกันกำจัดและเป็นอันตรายน้อยต่อผู้ใช้และสิ่งแวดล้อม สำหรับผสมเหยื่อโปรตีนทดแทนสารที่มีความเป็นพิษสูงดังกล่าวข้างต้น

วิธีดำเนินการ

อุปกรณ์

1. สวนฝรั่งที่กำลังให้ผลผลิต
2. กากเปี้ยวจากโรงงานผลิตเปี้ยวของบริษัทบุญรอดบริวเวอรี่ เหยื่อโปรตีน ออโตฟลาย (Autofly) และเหยื่อโปรตีนอินไวท์ (Invite)
3. สารฆ่าแมลง malathion (Malafez 83%EC), malathion (Malathion 57%EC), profenofos (Supercron 50%EC), triazophos (Hostathion 40%EC), delamethrin (Decis 3%EC), lambda cyhalothrin (Karate Zeon 2.5%CS), dinotefuran (Starkle 10%WP), imidacloprid (Provado 70%WG), thiamethoxam (Actara 25%WG) และ fipronil (Ascend 5%SC)
4. Sodium chloride
5. กรงเลี้ยงแมลงขนาด 35x35x50 เซนติเมตร
6. ก่องเลี้ยงแมลงขนาด 24x30x10 เซนติเมตร และขนาด 12x13x10 เซนติเมตร
7. จานเลี้ยงเชื้อ
8. กระจบอกพลาสติก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 เซนติเมตร สูง 8 เซนติเมตร
9. ขี้เลื่อย ทรายละเอียด ตะแกรงร่อนเบอร์ 20
10. Brewer's yeast และน้ำตาลไอซ์ซิ่ง
11. กระดาษกรองเบอร์ 91

12. กล้องจุลทรรศน์ เครื่องชั่งน้ำหนัก และตู้เย็น
13. อุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็น เช่น ปิเปต ปากคิบ ฟู่กัน ที่นับแมลง ถุงพลาสติก เป็นต้น

วิธีการ

มีขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. เตรียมแมลงวันผลไม้

โดยเก็บรวบรวมผลฝรั่งที่ถูกแมลงวันผลไม้เข้าทำลาย ใส่ในกล่องเลี้ยงแมลง ด้านล่างรองด้วยทรายผสมซีลีออลละเอียด สูงประมาณ 1 นิ้ว เพื่อให้หนอนออกมาเข้าดักแด่ ทิ้งไว้ประมาณ 10 วัน จึงนำมาร่อนโดยตะแกรงเพื่อหาดักแด่ และนำผลฝรั่งมาผ่าเพื่อหาดักแด่ที่ยังอยู่ใน นำดักแด่ที่ได้ใส่กล่องพลาสติก กลบด้วยทรายผสมซีลีออลละเอียด สูงประมาณ 1/2 นิ้ว เพื่อรักษาความชื้นไม่ให้ดักแด่แห้งตาย แล้วนำกล่องดักแด่ใส่ในกรงเลี้ยงแมลง รอให้ฟักออกจากดักแด่ เมื่อได้ตัวเต็มวัยแล้วเลี้ยงตัวเต็มวัยด้วย Brewer's yeast และน้ำตาลไอซ์ซิ่ง จนแมลงมีอายุประมาณ 7-10 วัน เพื่อให้ตัวเต็มวัยมีสีครบถ้วน จึงจำแนกชนิดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* และ *B. correcta* แล้วนำไปเพาะเลี้ยงขยายพันธุ์ต่อด้วยอาหารเทียมในห้องปฏิบัติการ เพื่อให้ได้ปริมาณมากสำหรับนำไปใช้ในการทดสอบ

2. ทดสอบเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท (DOA Bait)

2.1 ผลิตเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท ตามกรรมวิธีของ มนตรี และสาทร (2537) โดยใช้กากยีสต์ที่เหลือจากโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเบียร์ของบริษัทบุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด มารังจับปฏิกริยาหมักของยีสต์ด้วย Sodium chloride ในอัตรา 5% โดยน้ำหนักต่อปริมาตร กวนให้เข้ากัน เปิดฝาภาชนะกวนทุก 3 วัน เป็นเวลาประมาณ 1 เดือน เริ่มรินน้ำใสที่แยกชั้นตั้งแต่ประมาณ 15 วัน จนเหลือแต่ตะกอนชั้น แล้วทิ้งไว้อีกประมาณ 15 วัน นำมาทดสอบประสิทธิภาพการดึงดูดแมลงวันผลไม้ก่อนนำมาใช้ในการทดลอง

2.2 การทดสอบประสิทธิภาพเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบทในการดึงดูดแมลงวันผลไม้ ใช้แมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* อายุประมาณ 7-15 วันหลังฟักออกจากดักแด่ กรงละ 50 คู่ จำนวน 20 กรง เหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท และเหยื่อโปรตีนออโตฟาย (เหยื่อโปรตีนเปรี้ยวเทียบ) ในจานเลี้ยงเชื้อชนิดและใบ จานละ 30 มิลลิลิตร จุ่มขึ้นกระดาษกรองเบอร์ 91 ขนาด 2 ตารางนิ้ว ให้เปียกทั่ว แล้วใช้ปากคิบคืบขึ้นกระดาษกรองนั้นไปวางไว้ในกระบอกลพลาสติกที่ปิดด้วยกรวยกระดาษกรองหยาบที่ตัดกันกรวยออกเป็นรูปกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เซนติเมตร กระบอกละหนึ่งชิ้น แล้วนำไปวางไว้ในกรงเลี้ยงแมลง กรงละ 2 ชนิดเหยื่อ ทิ้งไว้นาน 1 ชั่วโมง จึงนำออกจากกรงมาแช่ในช่องแข็งของตู้เย็น เพื่อให้แมลงสลบแล้วนำออกมาตรวจนับบันทึกจำนวนและเพศ นำข้อมูลที่ได้ไปเปรียบเทียบด้วยวิธี T-Test (T-Test for Two Samples of Mean)

2.3 ศึกษาประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงที่เหมาะสมในการผสมกับเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท เพื่อใช้เป็นเหยื่อพิษ ในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ โดยทดสอบในห้องปฏิบัติการกับแมลงวันผลไม้

ชนิด *B. dorsalis* อายุประมาณ 7-15 วันหลังฟักออกจากตักแต่ จำนวน 50 คู่/กรง วางแผนการทดลองแบบ RCB (Randomized Complete Block Design) จำนวน 4 ซ้ำ (ซ้ำละกรง) ดำเนินการ 2 การทดลองประกอบด้วย 10 กรรมวิธี ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1. yeast protein อัตรา 200 มิลลิลิตร+ malathion 57%EC 10 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 2. yeast protein อัตรา 200 มิลลิลิตร+ profenofos 50%EC 7.5 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 3. yeast protein อัตรา 200 มิลลิลิตร+ triazophos 40%EC 10 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 4. yeast protein อัตรา 200 มิลลิลิตร+ deltamethrin 3% EC 5 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 5 yeast protein อัตรา 200 มิลลิลิตร+ lambda cyhalothrin 2.5%CS 5 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 6. yeast protein อัตรา 200 มิลลิลิตร+ dinotefuran 10%WP 1 กรัม ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 7. yeast protein อัตรา 200 มิลลิลิตร+ imidacloprid 70%WG 0.125 กรัม ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 8. yeast protein อัตรา 200 มิลลิลิตร+ thiamethoxam 25%WG 1.25 กรัม ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 9. yeast protein อัตรา 200 มิลลิลิตร+ malathion 83%EC 70 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร (สารเปรียบเทียบที่แนะนำไว้)

กรรมวิธีที่ 10. yeast protein อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร (ไม่ผสมสารฆ่าแมลง)

จุ่มขึ้นกระดาษกรองเบอร์ 91 ขนาด 2 ตารางนิ้ว ในจานเลี้ยงเชื้อที่บรรจุด้วยสารทดสอบตามกรรมวิธีต่าง ๆ ข้างต้น แล้วนำไปวางไว้ในกระบอกลพลาสติกปิดด้วยกรวยกระดาษกรองหยาบที่ตัดกันกรวยออกเป็นรูปกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เซนติเมตร แล้วนำไปวางไว้ในกรงเลี้ยงแมลง กรงละ 1 กระบอก แมลงวันผลไม้จะเข้าไปกินเหยื่อที่ผสมสารฆ่าแมลง แล้วตายอยู่ในภายในกระบอกล บันทึกข้อมูลจำนวนตัวตายของแมลงวันผลไม้ในกระบอกล ที่ 24 ชั่วโมง แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ

3. ทดสอบเหยื่อโปรตีนอินไวท์ (Invite)

เนื่องจากประสบปัญหาไม่มีกากเปียร์สำหรับผลิตเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบทในปริมาณมาก และเหยื่อโปรตีนอโตฟลายหาซื้อได้ยากในท้องตลาด จึงนำเหยื่อโปรตีนอินไวท์ ซึ่งยังมีขายในท้องตลาดมาทำการทำทดสอบแทน

3.1 ทดสอบประสิทธิภาพเหยื่อโปรตีนอินไวท์ในการดึงดูดแมลงวันผลไม้

ปฏิบัติทดลองเช่นเดียวกันกับข้อ 2.2 ทดสอบกับแมลงวันผลไม้ทั้งสองชนิด คือ *B. dorsalis* และ *B. correcta* โดยเปรียบเทียบเหยื่อโปรตีนอินไวท์กับเหยื่อโปรตีนดีโอเอทเบท

3.2 ทดสอบอัตราการใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์

ทดสอบในห้องปฏิบัติการกับแมลงวันผลไม้ทั้งสองชนิด คือ *B. dorsalis* และ *B. correcta* โดยทั้งสองชนิดปฏิบัติทดลองเช่นเดียวกัน แมลงวันผลไม้ที่ใช้ในการทดสอบ อายุประมาณ 7-15 วันหลังฟักออกจากดักแด้ จำนวน 125 คู่/กรง วางแผนการทดลองแบบ RCB (Randomized Complete Block Design) จำนวน 4 ซ้ำ (ซ้ำละกรง) ประกอบด้วย 5 กรรมวิธี ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 ใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตรต่อน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 2 ใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 300 มิลลิลิตรต่อน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 3 ใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 400 มิลลิลิตรต่อน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 4 ใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 500 มิลลิลิตรต่อน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 5 ใช้เหยื่อโปรตีนดีโอเอทเบท (สารเปรียบเทียบ) อัตรา 200 มิลลิลิตร
ต่อน้ำ 5 ลิตร

จุ่มชิ้นกระดาษกรองเบอร์ 91 ขนาด 2 ตารางนิ้ว ในจานเลี้ยงเชื้อที่บรรจุด้วยสารทดสอบ ตามกรรมวิธีต่าง ๆ ข้างต้น แล้วนำไปวางไว้ในกระบอกลพลาสติกปิดด้วยกรวยกระดาษกรองหยาบที่ตัด กั้นกรวยออกเป็นรูกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เซนติเมตร แล้วนำไปวางไว้ในกรงเลี้ยงแมลง ทิ้งไว้ 1 ชั่วโมง บันทึกจำนวนแมลงวันผลไม้ที่เข้าไปกินเหยื่อโปรตีนในกระบอกล แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ ผลทางสถิติ

3.3 ศึกษาประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงที่เหมาะสมในการผสมกับเหยื่อโปรตีนอินไวท์ เพื่อใช้เป็นเหยื่อพิษในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ โดยทดสอบในห้องปฏิบัติการกับแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* ใช้แมลงวันผลไม้ อายุประมาณ 7-15 วันหลังฟักออกจากดักแด้ จำนวน 50 คู่/กรง วางแผนการทดลองแบบ RCB (Randomized Complete Block Design) จำนวน 4 ซ้ำ (ซ้ำละกรง) ประกอบด้วย 10 กรรมวิธี ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร+ malathion 57%EC 10 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 2 เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร+ profenofos 50%EC 7.5 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 3 เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร+ triazophos 40%EC 10 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 4 เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร+ deltamethrin 3% EC 5 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 5 เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร+ lambda cyhalothrin 2.5%CS 5 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 6 เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร+ dinotefuran 10%WP 5 กรัม ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 7 เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร+ imidacloprid 70%WG 2.5 กรัม ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 8 เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร+ thiamethoxam 25%WG 2.5 กรัม ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 9 เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร+ fipronil 5%SC 5 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร

กรรมวิธีที่ 10 เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร (ไม่ผสมสารฆ่าแมลง)

จุ่มขึ้นกระดากกรองเบอร์ 91 ขนาด 2 ตารางนิ้ว ในจานเลี้ยงเชื้อที่บรรจุด้วยสารทดสอบตามกรรมวิธีต่าง ๆ ข้างต้น แล้วนำไปวางไว้ในกระบอกพลาสติกปิดด้วยกรวยกระดากกรองหยาบที่ตัดก้นกรวยออกเป็นรูปกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เซนติเมตร แล้วนำไปวางไว้ในกรงเลี้ยงแมลง กรงละ 1 กระบอก แมลงวันผลไม้จะเข้าไปกินเหยื่อที่ผสมสารฆ่าแมลง แล้วตายอยู่ในภายในกระบอก บันทึกข้อมูลจำนวนตัวตายของแมลงวันผลไม้ในกระบอก ที่ 24 ชั่วโมง แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ

4. ทดสอบการใช้เหยื่อพิษโปรตีนในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ในฝรั่งในสภาพสวน

มี 2 กรรมวิธี คือ

กรรมวิธีที่ 1 ใช้เหยื่อพิษโปรตีนในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ โดยผสมสาร malathion 57% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร กับเหยื่อโปรตีนอินไวท์ 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร เริ่มพ่นเหยื่อพิษโปรตีนเมื่อฝรั่งติดผลอายุประมาณ 1 เดือนหลังดอกบาน โดยพ่นเหยื่อพิษโปรตีนเป็นแถบทุกสัปดาห์

กรรมวิธีที่ 2 กรรมวิธีของเกษตรกร โดยใช้สารฆ่าแมลงป้องกันกำจัดพ่นทั่วทั้งต้น โดยพ่นด้วยสาร methomyl 40%SP+dimethoate 40%EC อัตรา 20 กรัม+10 มิลลิลิตร/น้ำ 20 ลิตร ทุก 10 วัน

ปฏิบัติดูแล รดน้ำ ใส่ปุ๋ย กำจัดวัชพืช และพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูอื่นๆ เช่นเดียวกันทั้งสองกรรมวิธี สุ่มผลฝรั่ง 20 ผลต่อกรรมวิธี เมื่อฝรั่งอายุ 42, 49, 56, 63 และ 70 วันหลังดอกบาน แล้วนำมาศึกษาการเข้าทำลายในห้องปฏิบัติการ บันทึกน้ำหนักผลฝรั่ง และจำนวนหนอนแมลงวันผลไม้ที่พบ นำข้อมูลที่ได้ไปเปรียบเทียบด้วยวิธี T-Test

เวลาสถานที่

เริ่มต้น ตุลาคม 2549

สิ้นสุด กันยายน 2553

แปลงพริกของเกษตรกร ในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และห้องปฏิบัติการกลุ่มบริหารศัตรูพืช สำนักวิจัยและพัฒนาการอารักขาพืช

ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

1. เตรียมแมลงวันผลไม้

ได้แมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* และ *B. correcta* ในปริมาณมากสำหรับใช้ในการทดลองต่าง ๆ

2. ทดสอบเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท (DOA bait)

2.1 ผลิตเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท

ได้เหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท ตามกรรมวิธีของ มนตรี และสาทร (2537) สำหรับใช้ในการทดลอง

2.2 ทดสอบประสิทธิภาพเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบทในการดึงดูดแมลงวันผลไม้

พบว่า เหยื่อโปรตีนดีโอเอเบทสามารถดึงดูดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* ได้ไม่แตกต่างทางสถิติกับเหยื่อโปรตีนออโตฟาย (เหยื่อโปรตีนเปรียบเทียบ) โดยพบจำนวนตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้เฉลี่ยที่ 1 ชั่วโมง เท่ากับ 16.40 และ 20.90 ตัว ตามลำดับ

2.3 ศึกษาประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงที่เหมาะสมในการผสมกับเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท เพื่อใช้เป็นเหยื่อพิษในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ (ตารางที่ 1)

ในแต่ละกรรมวิธีผสมเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท อัตรา 200 มิลลิลิตร ด้วยสารฆ่าแมลงชนิดและอัตราต่างๆ ในน้ำ 5 ลิตร การทดลองที่ 1 พบว่า กรรมวิธีที่ผสมเหยื่อโปรตีนด้วยสารฆ่าแมลง triazophos 40%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, profenofos 50%EC อัตรา 7.5 มิลลิลิตร, malathion 57%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, lambda-cyhalothrin 2.5%CS อัตรา 5 มิลลิลิตร, dinotefuran 10%WP อัตรา 1 กรัม และ thiamethoxam 25%WG อัตรา 1.25 กรัม ตามลำดับ มีประสิทธิภาพดีในการกำจัดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* ที่ 24 ชั่วโมง พบจำนวนตัวเต็มวัยตายเฉลี่ยเท่ากับ 49.75, 49.00, 41.25, 40.50, 36.50 และ 29.75 ตัว ตามลำดับ ไม่แตกต่างกับกรรมวิธีผสมด้วยสารเปรียบเทียบ malathion 83%EC อัตรา 70 มิลลิลิตร ที่พบจำนวนตัวเต็มวัยตายเฉลี่ย 43.00 ตัว และทุกกรรมวิธีที่ผสมสารฆ่าแมลงยกเว้นกรรมวิธีที่ผสมด้วยสาร imidacloprid 70%WG อัตรา 0.125 กรัม มีจำนวนตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้ตายมากกว่าและแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญกับกรรมวิธีไม่ผสมสารฆ่าแมลง ซึ่งมีจำนวนตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้ตาย 0.25 ตัว ส่วนในการทดลองที่ 2 พบว่า กรรมวิธีที่ผสมเหยื่อโปรตีนด้วยสาร malathion 57%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, profenofos 50%EC อัตรา 7.5 มิลลิลิตร, triazophos 40%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, deltamethrin 3% EC อัตรา 5 มิลลิลิตร และ lambda cyhalothrin 2.5%CS อัตรา 5 มิลลิลิตร ตามลำดับ มีประสิทธิภาพดีในการกำจัดแมลงวันผลไม้ ที่ 24 ชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยจำนวนตัวเต็มวัยตายเท่ากับ 61.75, 60.50, 52.25, 41.75

และ 35.75 ตัว ตามลำดับ เทียบเท่ากับกรรมวิธีผสมด้วยสารเปรียบเทียบ มีค่าเฉลี่ยตัวเต็มวัยตายเท่ากับ 58.00 ตัว และทุกกรรมวิธีที่ผสมสารฆ่าแมลงมีจำนวนตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้ตายมากกว่าและแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญกับกรรมวิธีไม่ผสมสารฆ่าแมลง ซึ่งไม่มีตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้ตาย ซึ่งทั้งสองการทดลองเหยื่อโปรตีนสามารถดึงดูดแมลงวันผลไม้ให้เข้ามากินในกระบอกพลาสติกในกรรมวิธีที่ใช้เหยื่อไม่ผสมสารฆ่าแมลง มีค่าเฉลี่ยจำนวนแมลงวันผลไม้ ที่ 24 ชั่วโมง เท่ากับ 19.13 ตัว จากการทดลองทั้งสองครั้งจะเห็นได้ว่าสารฆ่าแมลงในกลุ่มออกาโนฟอสเฟต ได้แก่ สาร malathion, profenofos และ triazophos มีประสิทธิภาพดีในการกำจัดแมลงวันผลไม้เนื่องจากเป็นสารออกฤทธิ์เร็ว ขณะที่สารฆ่าแมลงในกลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์ ได้แก่ สาร deltamethrin และ lamda cyhalothrin และกลุ่มนีโอนิโคตินอยด์ (Neonicotinoid) ได้แก่ สาร dinotefuran และ thiamethoxan ที่นำมาใช้ในการผสมกับเหยื่อโปรตีน มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ร่องลงมา โดยสารเหล่านี้มีความปลอดภัยต่อผู้ใช้และสิ่งแวดล้อม แต่การออกฤทธิ์จะช้ากว่า ส่วนสาร malathion 57% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร สามารถใช้ทดแทนสารเปรียบเทียบ malathion 83% EC ซึ่งในปัจจุบันในท้องตลาดหาซื้อได้ยาก

3. ทดสอบเหยื่อโปรตีนอินไวท์ (Invite)

3.1 ทดสอบประสิทธิภาพเหยื่อโปรตีนอินไวท์ในการดึงดูดแมลงวันผลไม้

พบว่า เหยื่อโปรตีนอินไวท์สามารถดึงดูดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* ได้มากกว่าและแตกต่างทางสถิติกับเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท (เหยื่อโปรตีนเปรียบเทียบ) โดยพบจำนวนตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้เฉลี่ยที่ 1 ชั่วโมง เท่ากับ 36.70 และ 67.48 ตัว ตามลำดับ และสามารถดึงดูดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. correcta* ได้มากกว่าและแตกต่างทางสถิติกับเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท เช่นเดียวกัน โดยพบจำนวนตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้เฉลี่ยที่ 1 ชั่วโมง เท่ากับ 4.00 และ 48.35 ตัว ตามลำดับ

3.2 ทดสอบอัตราการใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ (ตารางที่ 2)

พบว่ากรรมวิธีใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200, 300, 400, 500 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร เปรียบเทียบกับเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท อัตรา 200 มิลลิลิตรในน้ำ 5 ลิตร (เหยื่อโปรตีนเปรียบเทียบ) มีจำนวนตัวเต็มวัย *B. dorsalis* เฉลี่ยในกระบอกที่ 1 ชั่วโมง เท่ากับ 22.50, 27.25, 24.50 และ 32.50 ตัว ตามลำดับ มากกว่าและแตกต่างทางสถิติกับกรรมวิธีใช้เหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร ซึ่งมีจำนวนตัวเต็มวัยเฉลี่ย 8.25 ตัว และการทดสอบกับแมลงวันผลไม้ชนิด *B. correcta* พบว่า จำนวนตัวเต็มวัยเฉลี่ยในกระบอกที่ 1 ชั่วโมง เท่ากับ 35.75, 20.25, 26.00 และ 27.75 ตัวตามลำดับ มากกว่าและแตกต่างทางสถิติกับกรรมวิธีใช้เหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท (เหยื่อเปรียบเทียบ) ซึ่งมีจำนวนตัวเต็มวัยเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ตัว

3.3 ศึกษาประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงที่เหมาะสมในการผสมกับเหยื่อโปรตีนอินไวท์ เพื่อใช้เป็นเหยื่อพิษในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ (ตารางที่ 3)

ในแต่ละกรรมวิธีผสมเหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร ด้วยสารฆ่าแมลงชนิด และอัตราต่างๆ ในน้ำ 5 ลิตร ทดสอบกับแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* พบว่า กรรมวิธีที่ผสมเหยื่อ โปรตีนด้วยสารฆ่าแมลง profenofos 50%EC อัตรา 7.5 มิลลิลิตร, imidacloprid 70%WG อัตรา 2.5 กรัม, thiamethoxam 25%WG อัตรา 2.5 กรัม, dinotefuran 10%WP อัตรา 2.5 กรัม, triazophos 40%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, malathion 57%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, fipronil 5%SC อัตรา 5 มิลลิลิตร, lambda-cyhalothrin 2.5%CS อัตรา 5 มิลลิลิตร และ deltamethrin 3% EC อัตรา 5 มิลลิลิตร มีประสิทธิภาพดีในการกำจัดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* ที่ 24 ชั่วโมง โดยพบ จำนวนตัวเต็มวัยตายเฉลี่ยเท่ากับ 87.75, 87.50, 86.50, 85.50, 83.75, 80.75 และ 79.50 ตัว ตามลำดับ มากกว่าและแตกต่างทางสถิติกับกรรมวิธีไม่ผสมสารฆ่าแมลงซึ่งไม่พบตัวเต็มวัยแมลงวัน ผลไม้ตาย ในการทดลองนี้เหยื่อโปรตีนอินไวท์สามารถดึงดูดแมลงวันผลไม้ให้เข้ามากินในกระบอก พลาสติก ในกรรมวิธีที่ใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ไม่ผสมสารฆ่าแมลง มีค่าเฉลี่ยจำนวนแมลงวันผลไม้ ที่ 24 ชั่วโมง เท่ากับ 82.75 ตัว จากการทดลองจะเห็นได้ว่าสารฆ่าแมลงทุกชนิดตามอัตราดังกล่าวข้างต้น ผสมกับเหยื่อโปรตีนอินไวท์ มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ได้ดีไม่แตกต่างกัน ยกเว้นสาร deltamethrin ที่มีประสิทธิภาพรองลงมา

4. การทดสอบการใช้เหยื่อพิษโปรตีนเพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ในฝรั่ง ในระดับสวน พบว่า การพ่นด้วยเหยื่อพิษโปรตีน โดยผสมสารฆ่าแมลง malathion 57%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร กับ เหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร พ่นเป็นแถบทุกสัปดาห์ เริ่มพ่นตั้งแต่ผลฝรั่ง อายุประมาณ 1 เดือน สามารถลดการเข้าทำลายจากแมลงวันผลไม้ในฝรั่งได้ โดยพบการเข้าทำลายของ หนอนแมลงวันผลไม้เมื่อผลฝรั่งอายุ 63 และ 70 วันหลังดอกบาน เฉลี่ย 56.61 และ 59.03 ตัวต่อ น้ำหนักฝรั่ง 1 กิโลกรัม ตามลำดับ น้อยกว่าและแตกต่างทางสถิติกับกรรมวิธีการป้องกันกำจัดด้วยวิธี ของเกษตรกร ซึ่งพบหนอนแมลงวันผลไม้เฉลี่ย 111.02 และ 110.40 ตัวต่อน้ำหนักฝรั่ง 1 กิโลกรัม ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าการพ่นเหยื่อพิษโปรตีนเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถลดการเข้าทำลายจากแมลงวัน ผลไม้ในฝรั่งได้ แต่การป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้จะใช้วิธีการพ่นเหยื่อพิษเพียงวิธีการเดียวไม่ได้ ต้อง ใช้หลายๆกรรมวิธีเพื่อช่วยควบคุมแมลงวันผลไม้ ได้แก่ การรักษาแปลงปลูกให้สะอาด ตัดแต่งกิ่งไม้ให้ เกิดร่มเงามากเกินไป เพื่อให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการแพร่ระบาด หมั่นเก็บผลไม้ร่วงในแปลง ปลูก และผลไม้ที่ถูกทำลายบนต้น นำไปเผาทำลายหรือฝังกลบ เพื่อป้องกันการขยายพันธุ์เพิ่มปริมาณ แมลงวันผลไม้ในแปลง เนื่องจากว่าแมลงวันผลไม้จะเข้าดักแด้ในดิน หากไม่เก็บผลไม้ที่ถูกทำลาย จะ ทำให้แมลงวันผลไม้เกิดขึ้นใหม่จากดักแด้ในดินได้ตลอดเวลา การห่อผลด้วยวัสดุต่างๆและและในเวลา ที่เหมาะสม ในฝรั่งห่อด้วยถุงพลาสติก ชนิดมีหูหิ้ว ขนาดกว้าง 15.2 เซนติเมตร ยาว 35.6 เซนติเมตร โดยที่มุมถุงพลาสติกทั้งสองข้างตัดหรือเจาะรูเล็กๆ เพื่อระบายน้ำ แล้วหุ้มทับด้วยกระดาษสมุด โทรศัพท์ห่อเป็นรูปกรวย (กระดาษสมุดโทรศัพท์ทนทานกว่ากระดาษหนังสือพิมพ์) เพื่อป้องกัน แสงแดดทำให้ฝรั่งมีผิวสวย การห่อผลควรเริ่มห่อหลังจากฝรั่งอายุ 56 วันหลังดอกบาน (สัญญาณี,

2549) การห่อผลควรห่อให้ถุงพลาสติกไม่เรียงติดกับผล เพราะแมลงวันผลไม้จะสามารถวางไข่ทะลุถึงได้ แต่หากพบการระบาดมากให้กำจัดตัวเต็มวัยด้วยการพ่นสารฆ่าแมลง เช่น สาร malathion 57% EC อัตรา 20-30 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 วัน

สรุปผลการทดลองและคำแนะนำ

พบว่า สารฆ่าแมลงที่เหมาะสมในการนำมาผสมเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท เพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ ชนิด *B. dorsalis* ได้ดี เทียบเท่ากับกรรมวิธีที่ผสมด้วย malathion 83%EC อัตรา 70 มิลลิลิตร (สารเปรียบเทียบ) ได้แก่ สาร triazophos 40%EC, profenofos 50%EC และ malathion 57%EC อัตรา 10, 7.5 และ 10 มิลลิลิตร ตามลำดับ โดยใช้ผสมกับเหยื่อโปรตีน อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร และสาร malathion 57% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร สามารถใช้ทดแทนสารเปรียบเทียบ malathion 83% EC ได้ ซึ่งปัจจุบันในท้องตลาดหาซื้อได้ยาก และการศึกษาเหยื่อโปรตีนอินไวท์ ซึ่งมีขายเป็นการค้า พบว่า สามารถดึงดูดแมลงวันผลไม้ชนิด *B. dorsalis* และ *B. correcta* ได้ดีมากกว่า และแตกต่างทางสถิติกับการใช้เหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท โดยอัตราการใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร เป็นอัตราที่เหมาะสม และสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพดีในการนำมาผสมใช้กับเหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร ได้แก่ สารฆ่าแมลง profenofos 50%EC อัตรา 7.5 มิลลิลิตร, imidacloprid 70%WG อัตรา 2.5 กรัม, thiamethoxam 25%WG อัตรา 2.5 กรัม, dinotefuran 10%WP อัตรา 2.5 กรัม, triazophos 40%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, malathion 57%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร, fipronil 5%SC อัตรา 5 มิลลิลิตร และ lambda cyhalothrin 2.5%CS อัตรา 5 มิลลิลิตร รองลงมาคือ สารฆ่าแมลง deltamethrin 3% EC อัตรา 5 มิลลิลิตร และการทดสอบการใช้เหยื่อพิษโปรตีนเพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ในฝรั่งในระดับสวน พบว่าการพ่นด้วยเหยื่อพิษโปรตีน โดยผสมสารฆ่าแมลง malathion 57%EC อัตรา 10 มิลลิลิตร กับเหยื่อโปรตีนอินไวท์ อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร พ่นเป็นแถบทุกสัปดาห์ โดยเริ่มพ่นเมื่อผลฝรั่งอายุประมาณ 1 เดือนหลังดอกบาน ทุกสัปดาห์ สามารถลดการเข้าทำลายจากแมลงวันผลไม้ในฝรั่งได้

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณนักวิชาการและพนักงานราชการเจ้าหน้าที่กลุ่มบริหารศัตรูพืช ที่ช่วยเหลืองานวิจัยทุกท่าน และเกษตรกร ทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

มนตรี จิรสุรัตน์ 2533. การป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้โดยใช้เหยื่อพิษ. หน้า 1-12. ใน : เอกสารประกอบการบรรยายการฝึกอบรมการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้. กองกัญและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร 3-4 พฤษภาคม 2533 ณ ห้องประชุมหน่วยป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ 3 อ. เมือง จ.ชลบุรี.

- มนตรี จิรสุรัตน์ และสาทร สิริสิงห์. 2537. การใช้ยีสต์โปรตีนในการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้. หน้า 270-295. ใน : การประชุมสัมมนาทางวิชาการ แมลงและสัตว์ศัตรูพืช 2537 ครั้งที่ 9. กองกัญ และสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร 21-24 มิถุนายน 2537 ณ โรงแรม จอมเทียนพาเลซ จ.ชลบุรี.
- วิภาดา ปลอดภัย สัญญาณี ศรีคชา เกรียงไกร จำเริญมา และอัมพร วิโนทัย. 2552. การศึกษาชนิดของแมลงวันผลไม้ ศัตรูธรรมชาติ และฤดูการระบาดของแมลงวันผลไม้ที่สำคัญในแหล่งปลูกพริก. หน้า 11-17 ใน: การประชุมสัมมนาวิชาการอารักขาพืช. สำนักวิจัยและพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร ณ โรงแรมเมธาวลัย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 1-3 มิถุนายน 2552.
- สัญญาณี ศรีคชา วิภาดา ปลอดภัย และเกรียงไกร จำเริญมา. 2549. ชีววิทยาและการระบาดของแมลงวันผลไม้ชนิด *Bactrocera correcta* (Bezzi). วารสารอารักขาพืช 1 (1) : 55-63.
- สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร. 2550. สถิติการส่งออกผักสด ปี 2549. กรมวิชาการเกษตร กรุงเทพฯ. 173 หน้า.
- Hagen, K. S. and G. L. Finney. 1950. A food supplement for effectively increasing the fecundity of certain tephritid species. J. Econ. Entomol. 43(5): 735-739.
- Steiner, L. F. 1952. Fruit fly control with poisoned-bait sprays containing protein hydrolysates. J. Econ. Entomol. 45(5) : 838-43
- _____. 1955. Bait Spray For Fruit Fly Control. Agri. Chem. 10(11): 32-34.

ตารางที่ 1 จำนวนตัวเต็มวัยของแมลงวันผลไม้ชนิด *Bactrocera dorsalis* (Hendel) ตายเฉลี่ย ที่ 24 ชั่วโมง ในการทดสอบผสมเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท (DOA bait) อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร กับสารฆ่าแมลงชนิดและอัตราต่าง ๆ

กรรมวิธี	อัตรา	ค่าเฉลี่ยตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้ตาย (ตัว) ¹	
		การทดลองที่ 1	การทดลองที่ 2
malathion 57 %EC	10 มิลลิลิตร	41.25 a	61.75 a
profenofos 50%EC	7.5 มิลลิลิตร	49.00 a	60.50 a
triazophos 40%EC	10 มิลลิลิตร	49.75 a	52.25 abc
deltamethrin 3%EC	5 มิลลิลิตร	12.25 bc	41.75 a-d
Lambda cyhalothrin 2.5%CS	5 มิลลิลิตร	40.50 a	35.75 bcd
dinotefuran 10%WP	1 กรัม	36.50 a	23.50 d
imidacloprid 70%WG	0.125 กรัม	8.00 c	6.00 e
thiamethoxam 25%WG	1.25 กรัม	29.75 ab	33.25 cd
malathion 83%EC (สารเปรียบเทียบ)	70 มิลลิลิตร	43.00 a	58.00 ab
ไม่ผสมสารฆ่าแมลง	-	0.25 c	0.00 f
CV (%)		31.03	16.61

¹ ข้อมูลที่แสดงเป็นค่าเฉลี่ยจาก 4 ซ้ำ ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันในสดมภ์เดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยวิธี DMRT

ตารางที่ 2 จำนวนตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้เฉลี่ยในกระบอก ที่ 1 ชั่วโมง ในการทดสอบ อัตราการใช้เหยื่อโปรตีนอินไวท์ที่เหมาะสมในการดึงดูดแมลงวันผลไม้ชนิด *Bactrocera dorsalis* (Hendel) และ *Bactrocera correcta* (Bezzi) เปรียบเทียบกับเหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท

กรรมวิธี	อัตรา (มิลลิลิตร)	ค่าเฉลี่ยตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้ ในกระบอก (ตัว) ¹	
		<i>B. dorsalis</i>	<i>B. correcta</i>
เหยื่อโปรตีนอินไวท์	200	22.50 ab	35.75 a
เหยื่อโปรตีนอินไวท์	300	27.25 ab	20.25 b
เหยื่อโปรตีนอินไวท์	400	24.50 ab	26.00 ab
เหยื่อโปรตีนอินไวท์	500	32.50 a	27.75 ab
เหยื่อโปรตีนดีโอเอเบท	200	8.25 b	4.50 c
CV (%)		50.30	33.80

¹ ข้อมูลที่แสดงเป็นค่าเฉลี่ยจาก 4 ซ้ำ ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันในสดมภ์เดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยวิธี DMRT

ตารางที่ 3 จำนวนตัวเต็มวัยของแมลงวันผลไม้ชนิด *Bactrocera dorsalis* (Hendel) ตายเฉลี่ย ที่ 24 ชั่วโมง ในการทดสอบผสมเหยื่อโปรตีนอินไวท์ (Invite) อัตรา 200 มิลลิลิตร ในน้ำ 5 ลิตร กับสารฆ่าแมลงชนิดและอัตราต่าง ๆ

กรรมวิธี	อัตรา	ค่าเฉลี่ยตัวเต็มวัยแมลงวันผลไม้ตาย (ตัว) ¹
malathion 57 %EC	10 มิลลิลิตร	80.75 a
profenofos 50%EC	7.5 มิลลิลิตร	87.75 a
triazophos 40%EC	10 มิลลิลิตร	83.75 a
deltamethrin 3%EC	5 มิลลิลิตร	62.00 b
lambda-cyhalothrin 2.5%CS	5 มิลลิลิตร	70.75 ab
dinotefuran 10%WP	5 กรัม	85.50 a
imidacloprid 70%WG	2.5 กรัม	87.50 a
thiamethoxam 25%WG	2.5 กรัม	86.50 a
fipronil 5%SC	5 มิลลิลิตร	79.50 a
ไม่ผสมสารฆ่าแมลง	-	0.00 c
CV (%)		14.9

¹ ข้อมูลที่แสดงเป็นค่าเฉลี่ยจาก 4 ซ้ำ ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันในสดมภ์เดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยวิธี DMRT